

[Christmas Møller.]

Derfor maa naturligvis ogsaa Landbrugsministerens Politik paa dette Omraade være, at vi skal selvforsyne os i saa høj Grad med Raavarer som muligt. Kornet er man parat til at gøre dyrere. Landbrugsministeren maa vel ogsaa være parat til i givet Fald at gøre Foderstofferne dyrere, fordi han jo vil værne Valutabeholdningen til Indkøb af andre Raavarer, nødvendige for Beskæftigelsen. Nu faar vi at vide af Ministeren, at der ingen Beskæftigelse er i den Landbrugspolitik, hvor der skulde være en Omlægning af Dyrkningen. Saa maa man snart have Lov til at spørge Regeringen: Hvor er overhovedet dens Beskæftigelsespolitik henne?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Den højtærede Landbrugsminister gav mig Ret paa ny, men spurgte derefter, om jeg ikke vilde indrømme, at Regeringens Politik igennem disse Aar og det Lovforslag, der behandles her, „i nogen Grad“ var i Stand til at forbedre Stillingen. Hvor er dette Udtryk „i nogen Grad“ betegnende for Regeringens Politik over for vort Hovederhverv! Naar man nu erkender, at Ungdommen forlader dette Erhverv, fordi den frygter Fremtiden ved dette Erhverv, spørger jeg den højtærede Landbrugsminister: Men er det saa fornuftigt Politik fra Regeringens Side Aar efter Aar kun at ville medvirke til en Politik, der „i nogen Grad“ letter Stillingen? Var det ikke bedre, at man erkendte, at Livsbetingelsen for Danmark, økonomisk set, er, hvis det er muligt for Regering og Rigsdag, at skabe saa langt, som man kan, en tilfredsstillende økonomisk Tilstand for vort Hovederhverv, saa baade unge og ældre ikke flygter derfra, men glæder sig til at arbejde i det?

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Jeg bliver nødt til at gentage mine Udtalelser til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg er enig i, at det skaber mere Arbejde og mere Produktion, hvis man i Landbruget kan foretage en Omlægning til Kartofler, Roer o. s. v. fra Korn, men jeg gentager: det opnaas ikke ved at fordyre Kornet, men lade være med at fordyre Foderstofferne, tværtimod. Og jeg gentager, at en Fordyrelse af Foderstofferne i Øjeblikket anser jeg ikke for at være nødvendig, og jeg mener heller ikke, det gaar an, fordi jeg tror, at Eksportpri-

serne ikke kan tage en saadan Fordyrelse. Hvorledes det vil gaa i kommende Tider, maaske ogsaa hurtigt, tør jeg ikke udtale mig om, det vil Tiden vise. Det er muligt, det bliver nødvendigt, men i Øjeblikket tror jeg ikke paa det.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg gerne sige, at det er givet, at forbedrede Forhold i Landbruget vil være en Tiltrækningskraft for Ungdommen, men det ærede Medlem vil sikkert ikke benægte, at der er stor Fremgang; de Tal, der foreligger som Resultat af de Undersøgelser, der er foretaget, vil vise, at det, man kalder Flugten fra Landbruget, for Tiden ikke er saa stor som tidligere. Og man maa gøre sig klart, at der i de sidste hundrede Aar eller mere har været en fortsat Flugt, hvis man vil bruge det Udtryk, fra Landbruget til andre Erhverv; naar Landbrugsproduktionen fortsætter i Stigning, som den har gjort, og naar Menneskenes Lefevod bliver bedre og bedre, er det naturligt, at færre og færre Mennesker bliver beskæftiget i Landbruget. Det er naturligt, det kommer man ikke bort fra. *(Et Medlem:* Det er unaturligt). Det er unaturligt, bliver der sagt. Det er det ikke, for der behøves ikke tilnærmelsesvis saa stor en Procentdel af Befolkningen til at fremstille de Landbrugsprodukter, som er nødvendige for Menneskeheden, som tidligere, og saa gaar en Del Mennesker over fra Landbruget til andre Erhverv, hvis de ikke gaar arbejdsløse. Der er forholdsvis ikke Brug for saa mange i Landbrugsproduktionen som tidligere, saaledes er Udviklingen, det kommer man ikke uden om. Saaledes som det ligger i Øjeblikket, kan man ikke bebrejde Ungdommen noget, og navnlig kan man ikke fremsætte den Beskyldning, at de foretrækker Understøttelse for Arbejde. Det foreligger der ingen Beviser for.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det var aldeles ikke en nationaløkonomisk Opgave, jeg stillede det ærede Medlem Hr. Hasle, det var et Spørgsmaal saa jævnt og ligetil, at ethvert Menneske med nogenlunde sund Fornuft kunde besvare det. Mit Spørgsmaal, som det ærede Medlem klogelig undlod at besvare, lød saaledes: Hvad har mest Betydning for Erhvervslivet og Befolkningen, enten om Mønten staar i Forhold til Guld eller i Forhold til Vareværdier? Jeg skal indrømme, at den danske Mønt staar ikke i Forhold til nogen af